

[Bernhard Baunsgaard.]

betydning for en erhvervsdrivende, om han overhovedet kan gå til sin bank og låne på grundlag af de nye bygninger.

Må jeg fremdrage et forslag til, som efter min mening ikke i tilstrækkelig grad er blevet overvejet. Man har også åbnet mulighed for, når det drejer sig om en virksomhed, der beslaglægger jord, som byudviklingen gør det ønskeligt at bruge til f. eks. boligbyggeri, at man kan sige: vel, det er i samfundets interesse, at den virksomhed flytter, der skal også være en henstandsordning. Jeg tror ikke, vi er færdige med at drøfte: hvad er det, samfundet mest ønsker? Ønsker vi at få plads til boliger, eller ønsker vi at straffe den mand, der flytter? Jeg mener ikke, at vi har afvejet disse hensyn i tilstrækkelig grad over for hinanden. Akkurat som kommunerne kunne påpege, at afskaffer vi afståelsesafgiften, så vanskeliggør vi byplanlægningen, for så kommer jorden ikke frem i tilstrækkelig tid, støder her to hensyn imod hinanden, og vi er i udvalget ikke færdige med at overveje, om vi mest ønsker en rimelig, god og hurtig udvikling i vore boligforhold, eller vi ønsker at straffe den mand, der flytter.

Man må indrømme, at bare den del, vi overkom at drøfte i udvalget, rejste problemer, om hvilke et af udvalgsmedlemmerne sagde — jeg har hans tilladelse til at citere det —: hvis det havde været et embedsmandsudvalg, der havde siddet og tumlet med disse problemer, så havde der ikke været tale om, at man skulle bruge uger til det, men så havde der været tale om, at man for at komme igennem samtlige aspekter af problemerne ville have brugt måneder. Det forlanger man at vi i udvalget i visse situationer skulle klare på et enkelt eller et par møder.

Det er derfor, det radikale venstre har skrevet i betænkningen fra udvalget, at det hektiske forløb af udvalgsarbejdet må medføre, at det radikale venstre som de konservative og venstre ikke kan tage noget medansvar for denne lovgivning. Den bør ud-

skydes til næste samling, og vi agter end ikke at stemme for de forbedringer, der tilsyneladende foreslås gennemført ved ændringsforslagene i sammenligning med ministerens oprindelige forslag. Vi føler os ikke overbevist om, at alle aspekter af disse ændringsforslag er gennemdrøftet. Vi må derfor også i disse tilfælde undlade at tage et medansvar. Det markerer vi ved, at vi undlader at stemme om ændringsforslagene.

Jeg vil gerne sige, som jeg sagde lige i begyndelsen af mit indlæg her: finansministeren har vist sig imødekommende i udvalget, men der har ikke været tid hverken for ham, for ministeriet eller for os til at gennemarbejde dette forslag. Jeg kan kun henstille endnu en gang, at ministeren vedrørende lovforslag nr. 175, lovforslaget om særlig indkomstskat, tager samme stilling, som ministeren har taget vedrørende lovforslag nr. 176 om frigørelsesafgift m. v. af fast ejendom, altså trækker det tilbage. Det ville gavne både finansministerens og folketingets anseelse, om ministeren bar sig sådan ad.

Ømann: Det var dog en forfærdelig jammer på baggrund af et så beskedent forslag. Man tror jo næsten, at revolutionen er brudt ud. Må jeg nu sige, at jeg synes, hr. Bernhard Baunsgaard har motiveret sine bemærkninger i betænkningen udmærket ved sit indlæg. Når han kan stille spørgsmål fra folketingets talerstol om, hvorvidt det, som skal lods ind ved henstandsordninger i ejendommene, skal være en førsteprioritet, ja, så kan jeg godt forstå, at der kræves mange og lange udvalgsforhandlinger, før end vi overhovedet kan blive klar over, hvad dette forslag drejer sig om.

Nuvel, det blev sagt fra konservativ side, at dette forslag var et knæfald for SF. Jeg vil gerne bede finansministeren om at være lidt mindre stivbenet. Jeg synes ikke, at dette knæfald er sådan helt tilpas efter min målestok.

Må jeg fremhæve to ting, som jeg synes er fremstået af udvalgsbehandlingen, som bedst tjenes ved ikke at refereres i detaljer,